

فساد اداری از تبعیض و عدم تامین

سرچشمه میگیرد

در اینکشور نه کارمندان و نه صاحبمنصبان هیچکدام
امنیت شغلی ندارند و سرنوشت همه آنها را قلم
آدمهایی که در شایستگی خودشان تردید است
تعیین می‌کند

تفاوتش که دولت میان مأمورین خود میگذارد و موضوع عدم
تامینی که کارمندان دولتمرزندگی اداری خوددارند جمله مشکلاتی
است که تا بحال نه تنها توجهی مان نشده است بلکه اهمیت آنها از
نظر رکودی که خواه و ناخواه در کارها ایجاد میکند و یا سوابد بینی
که بر جامعه ما مستولی هینما یاد از نظرها پنهان مانده است.

کارمندان دولت طبقه عظیمی از اجتماع ما را تشکیل میدهند
که با توجه بهمیزان سواد و اطلاعات عمومی آنها ناچاریم قبول کنیم
که از جمله بر جسته ترین عناصر اجتماعی ما هستند که چون چرخ
دستگاههای اداری و اجرائی مملکت را میگردانند ، در پیشرفت و
عقب افتادگی کارهای ما هر دو اثر کاملاً نمایان و با اهمیتی دارند باهمه
این دولتهای ما هر گز نخواسته اند و یا نتوانسته اند یک چنین مسئله
 مهمی را مورد دقت و رسیدگی کامل قرار دهند و مبنای صحیحی
برای وضع استخدامی و ترقی کارمندان بوجود بیاورند .

بسیار دیده ایم که اشخاص غیر مطلع و معمولی را فقط بمناسبت
قرابت یا دوستی که خودشان یا اقوامشان با صاحبان نفوذ دارند ،
بسیار حساس بر گزیده اند و حتی یکی از متخصصین فن جوانان
تحصیل کرده را هر گز بکارهای ساده نگمارده اند و بکرات شاهد
بوده ایم که فلان آدم عاری از کار را ناگهانی چندین درجه ترقی شغل

داده‌اند اما از ارتقاء مقام قانونی و حقه افراد لایق و شایسته ابا داشته‌اند .

از هر کارمند هر اداره‌ایکه آماری از اینگونه انتصابات میخواستید برای شملاً اقل اسم بیست سی نفر را از اداره وزارت توان خود میشمرد که تنها عامل ترقی مقام آنها فقط و فقط انتساب بفلان مقام ذینفوذ بوده است .

این قاعده بدون استمنا در تمام تشکیلات لشکری و کشوری ما طی سالیان اخیر مجری بوده است و بهمین جهت در میان کارمندان صحیح و درستکار و لایق و تحصیل کرده دولت بسیاری را میبینیم که احساسات آنها آنکه از بدبینی و قلوب آنها مملو از نامیدی و یاس است .

این یاس و بدبینی مسلما با ضریب بسیار زیادی در خانواده‌ها و در اجتماع ما انعکاس پیدا میکند . بصورت یک اصل تغییر اجتماعی در عیا آید که عامل اصلی ترقی و پیشرفت ، غیر از نشان دادن شایستگی و صداقت در خدمت است .

این یک واقعیت بزرگ است افسوس که هوسهای برای تحقیق و بررسی دردهای اجتماعی نداریم و گزنه ملاحظه میفرمودید کار نکردن کارمندان ، دلسوزی آنها و حتی بالاتر ، فساد و تباہی دستگاههای اداری بیشتر معلول این طرز کار غلط و این خاصه خرجیهای بیجهت ادارات هاست .

مهمنتر ، ما در اجتماع خود بیک درد بزرگتر و یک مسئله پیچیده‌تر بنمیخوریم و آن برگنار کردن افراد شایسته و کارمندان صدیقی است که نه خودشان و نه دیگر همکاران اداری هیچ کدام نمیدانند و هر گز هم نمیخواهند بدانند که چرا یک کارمند یا یک صاحب منصب صدیق و درستکار و لایق را از کار خود معلق کرده‌اند ؟ ظاهرآ اینگونه تغییر و تبدیلات بمناسبت تغییر وزرای یک وزارت توان است اما این وزرا هیچگونه سیاست و برنامه جدیدی غیر از آنچه در گذشته بوده با خود نمیآورند که تصور کنیم اجرای پروژه و برنامه‌های آنها احتیاج بیک عدد آدم متخصص وجود دارد ، همان

پژوهشگاه علوم انسان و روابط اجتماعی

تذییم گواهی نامه‌های فارغ‌التحصیلان آموزشگاه بهیاری

علم همیشگی که آب و نان قرض دادن بر قفاو-سفارش شوندگان باشد باعث می‌شود که بیجهوت افراد کارکشته و بھیر و کم نظیری را از پست های خود عوض کنند و ناگاه فی المثل آدمی مثل آقای دکتر اسفندیاری که در پست سرپرستی «حصلین ایرانی در آهربیکا طی سالهای اخیر شایستگی کامل از خود نشان داد و همیشه در کارهای خود مورد تشویق و تقدیر همه اولیاء مسئول مملکت بوده از شغل خود متعلق می‌کنند. من چون خودم در آهربیکا بوده‌ام و کاردانی و لیاقت این آدمرا دیده‌ام، وقتیکه شنیدم اورا از شغل خود منفصل کردند و مدتها

معطل و منتظر ماندم تاعله این بر کناری را بدانم، برای اینکه هر گز در فکر من خطور نمیکرد که آدمی را بجهت از کاری که دارد، بردارند من خیال میکرم وقتی که وزارت خانه‌ای یکی از صاحبمنصبان عالی رتبه خود را جایجا میکند، حتماً بعلت سهو و اشتباهی که مرتب شده دست باین اقدام میزند، روی این حساب عقیده داشتم که در میان جار و چنجال‌های اخیر باید منتظر بما نیم تا از خبط و خطا‌ای آدمی مثل دکتر اسفندیاری بشنویم.

اما این انتظار من بیهوده بود، حتماً خود آقای دکتر اسفندیاری و یا دکتر اسفندیاری‌های دیگری که هر روز هر کدام با دو سطر ابلاغ آقای وزیر زندگی آنها این رو و آن رومیشود. نمیدانند که چرا تغییر شغل داده‌اند.

واين همان عدم امنیت شغلی است که بندۀ در ابتدای نوشته خود بدان اشاره کرده‌ام که بر دیگر علل نا امیدی و بدینی کارمندان و صاحبمنصبان دولت میشود.

من عقیده دارم که وقتی کسی را از پستی که شاغل است عوض میکنند، باید علت تعویض اوراهم صریحاً در حکم او قید کنند و اگر گناهکار است بمحاذات بر سانند و گرفته اینچنین با سر نوشت مردم و خانواده‌ها بازی کردن و دستگاههای اداری را بصورت عروشك خیمه شب بازی در آوردن نتیجه‌ای جز آنچه امر و ز بخش می‌بینیم نخواهد داشت یعنی هیچ کس بدانی امانت و صدقّت عمل و ابراز لیاقت نمیرود بر عکس میدان دزدی و تباہی و فساد و توصیه بازی وسیع تر و فعالیت در این میدان شدیدتر میشود.

برو ۶۰۰۰

هادی - ف

برو ای کولی سرهست برو
دل از خشم تو بشکست برو
چو سبو دوش بدشت ببرند
رشته ما و تو بگست برو